

கொண்டுபடையே விடவதே, வீட்டையே ஓடிவந்தார்கள்.

திரும்பிய பிறகு அபிவாங்கியவர்கள் இரண்டு மஹின்று நாள் நோவால் வலையைக் குப்போகமுடியாமல் தவித்தார்கள்.

கனகனதை, அண்டனதை, நகுலனதைக் கண்டால் விட்டார்கள். அண்ணனோடு நேற்று வந்த பஞ்சன் அவனைப் பார்த்துவிட்டு “உங்கட ஆட்கள் மோசமில்லையடா, ஆனா, அபிவாங்கினால் 2,3 நாளைக்கு கட்டாயம் பக்கை கட்டவேணும்” என்றான்.

அவனுக்கு சிரிப்பு வந்தது. அண்டனும் நகுலனும் நண்பர்களாகவிரும்பதால் அவனையும் இயக்கமாக கருதி முறைப்பாடு திரிவிக்கிறார்கள்.

அண்ணனும் மௌனமாக இருப்பது சங்கடமாக இருக்கிறது. அவனைக் குறித்து பூறுபூறுத்தாவது இருக்கலாம். ஆனால் நாட்டுக்காகவும் மக்களாகாகவும் போராடுகிறவர்கள் என்ற மரியாதையும் அவர்களுக்கு இருக்கவே சிய்தன.

எனவே இயக்கத்தோடு இழைப்புகிறவர்களையும், 'சப்போட்' பண்ணுகிறவர்களையும் அவர்கள் தடுக்க முயலவில்லை.

ஏ.ஜி.ஏ கட்டத்திலே, புதிதாய் ஒருத்தனை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். இருவருக்கும் அவனை முன்னமே திரியும்.

“இவன், தற்காலிகமாக தற்கு அராலிப்பகுதிக்கு ஜி.எஸ்.ஆக நியமிக்கப்படுகிறான்” என அறிவித்தார்கள்.

சங்கானை உப அரசாங்கப் பிரிவில், அராலியும் ஒரு கிராமம். மற்ற 12 கிராமங்களைப் போல இல்லாமல் பரிய கிராமமாக இருந்தது. அதன் வடக்கு, தற்கு பகுதிகள் ஒவ்வொன்றுமே நிலப்பரப்பில், சாதிப்பிரிப்பில் தனி தனிக் கிராமத்துக்குரிய குணம் சங்களகை கொண்டிருந்தன.

முழு கிராமத்துக்கு ஒரு கிராமசவேகரையே இலங்கை அரசு பிரிவால் நியமிக்கப்பட்டதால் அவ்விடத்து மக்கள் அதிகமாக கஷ்டப்பட்டார்கள். அதை ஒட்டியே இவர்களும் வடக்கைச் சேர்ந்த லிங்கனை ஜி.எஸ்.ஆக நியமித்து விட்டிருந்தனர். ஆனால், தற்குக்கு இன்னொரு ஜி.எஸ்.ஐ நியமிக்க வேண்டிய தவேயிருந்தது.

தற்காலிகமான திலகனின் திரிவூ நல்லது தான். ஆனால் வாலயை மனப்பகுதி ஆட்களுக்கு நிச்சயமாக ஆச்சரியமளிக்கப்படுகிறது. மற்றைய கிராமங்களிலிருந்து இரண்டு, இரண்டு அங்கத்தவர்கள் வந்திருந்தார்கள். லிங்கன், தன்னுடைய தோழர்களிற்கு அரசியல் திரியவேணும் என்பதற்காக எப்பவும் இரண்டு தோழர்களை கட்டத்திற்கு அழைத்து வரப்பவன். தற்குக்கு புதியவர் நியமிக்கப்படுவதால் இவ்விருவரையும் அழைத்திருந்தான். அடுத்த கட்டத்திற்கு வடக்கிலிருந்து இருவரவரர்கள். அவனுக்கும் கட்டப் பரிதாக அரசியல் திரியாதான். ஆனால் இவர்களிற்கு எல்லாம் அவன் மத்தபாடஜ். எனவே கிராமத்திற்கும், மலேட்டத்திற்குமிடையில் இருக்கிற ஒரு தபால் காரனாகத் தன்னவை வதை திருந்தான். எப்பவும் தொடர்பையும் பணை வந்தான்.

புதிய தோழர், அந்த இடத்திற்கும் தனக்கும் உள்ள தொடர்பைப் பற்றி அவர்களிடம் ஏற்கனவே தெரிவித்திருந்தான்.

“இவன், மானிப்பாய் ஏ.ஜி.ஏ. பிரிவசைச் சேர்ந்தவன். எங்கட பிரிவிலே இயங்க வந்திருக்கிறான்” அவனைப் பார்த்து “உனக்கும் அந்தப் பகுதி பிரச்சனையாயிராது” என்றான் பிரபா. எல்லாரையும் பார்த்து “தறெக்ராலியில், பலர் பரே பதிந்து வலே சயெய்வில்லை. ஆதரவாளர் என்ற முறையிலே இயங்குகிறார்கள். அதனாலே நாங்கள் இவனை நியமிக்கிறோம்.” எனப் பகிடியாகச் சொன்னான். தொடர்பு தான். “அவ்விடத்துமுறை முக்கிய கநே திரமாக இருப்பதால் சில சயெற்பாட்களான நாம் சயெய்வணை பியிருக்கிறது. கபிடிய சீ க்கிரம் உங்களில் ஒருவனை ஜி.எஸ்.ஆக நியமிப்போம்” அன்டன் ஆட்கள் இருந்த பகுதியைப் பார்த்து பிரபா பசேசுவதை எல்லோரும் கடைபிடிக்கொண்டிருந்தார்கள். ‘ஈடபட இருக்கும் சயெற்பாட்களை அவன் விவரித்தான்.

“கரையில் வாலயைம்மன் பகுதி நடத்திய வள்ளச் சவேயை இனி இயக்கங்கள் சயெய்வதாக முடிவெடுத்ததால் எம் சார்பில் படகு சவேயை நடத்தத் திரமானித்திருக்கிறோம்” கபிட்டம் அன்று முடிய ‘லடே’டாகியது.

இருவருக்கும் பசித்தது. கடலை ஏறி பசியாற கையில் காசிருக்கவில்லை. சகைக்கிளகைக் கொடுக்கக் கனகனின் வீட்டுக்கு வந்தார்கள். இயக்கம் என அலறந்து திரிய வளிக் கிட்டபிறகு அவர்கள் பொதுவாக சரியாக சாப்பிடுவதில்லை. “டயே பசிக் குதடா. மீன் குழம்பு ஏதும் இருக்கிறதா?” என்று அன்டன் கேட்டான். “நில்லு பார்த்துச் சொல்லினை” என்று விட்டு உள்ள போனவன் குழம்புச் சட்டியோடு பாணையும் எடுத்துவந்தான். “டயே கயை கழுவிப்போட்டு வாங்கடா” என்று பாணை தட்டில் வதைத்து குழம்பு பன ஊத்தி வதைத்தான். தண்ணியை ஊத்தி அம்மா அடப்பில் வதைத்தார். “என்னடா சதேதி? கபிட்டத்தில் என்ன சொன்னாங்கடா” கனகன் அவசரமாகக் கேட்டான். “கொஞ்சம் பொறடா. சாப்பிட்டுவிட்டு கதகைக்கிறோம். ஆனா, பரிய ஆச்சரியம். எல்லாம் காத்திருக்கடா” என்றான் அன்டன், “எங்க பகுதிக்கு புதிதாய் ஜி.எஸ். ஒருத்தன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறான். யார் தெரியுமா?” என்று நகுலன் கேட்டான்.

“எனக்கென்னடா மக்குச் சாத்திரமா தெரியும்? யாரும் பொதுவான ஆளாய் இருப்பான்.ம். யார்? அந்த நரனையை நியமிச்சிருக்கிறாங்கள்”

நரனே சாதி அபிமானம் அற்றவன். சமயத்தில் சன்றியால் வரும்போது அன்டனை வாசிக்கசாலையில் இறக்கி விட்டுப்போகிறவன். பழக இனிமையானவன். ஆனால் அங்கே நிலவுகிற சமக்கக் கட்டமபைபால் அவன் மாற்றுச் சாதிக் காரன் அவர்கள் மட்டுமே எல்லாரையும் தோழர்களாக ஏற்றிருக்கிறார்கள். சாதி முறை நீண்ட காலம் நிலவிய தன்மையாலும், விழிப்புணர்ச்சி இளஞ்சூர் மட்டத்திலே நின்றாவிட்டாலும் சமக்க மாற்றம் ஏற்படும் அறிகுறிகள் தன்படவில்லை. அவனை என்ன, வறே அவ்விடத்து ஆட்களகை கேட்டாலும் நரனையே நனைப்பார்கள். ஒரு இயக்கத்துக்கு

எல்லாப்பக்கமும் வலேசை சய்யக்கபிடியவர்களாக இருக்கவணேட்டும். சமயங்களில் உதவிகள் திரட்டக் கபிடியவர்களாகவும் இருக்கவணேட்டும். மளமளவென இருவரும் சாப்பிட்டார்கள்.

கனகன் ரை அம்மா போட்டுத் தந்த ததே தண்ணியை குடிச்சபிறகு அவர்கள்கு களபை பு பறந்திருந்தது. இயக்க கடுபிபிகளால் இரண்டு மின்னறு நாட்களாக அப்பனும் தொழிலுக்குப் போகாதிருந்ததால் ஒருபுறம் வதைத்திருந்த உலர்ந்த வலகைக் குவியலில் போய் மிவரும் படுத திருந்து கததைதுக் கொண்டிருந்தார்கள். காற்று குளிர்மயைாக வீச அப்படியே தடுக்கம் வந்துவிடும் போலிருந்தது.

உடும்புகள் காயப்போட அங்கே வந்த அம்மா “உங்கம்மாமார் துடி வரப் போகினம், வீட்டப் போங்கடா” என்று ஞாபகமட்டினார்.

“இயக்கத்திற்கு ஓடிய பிறகு... எங்களபை பற்றி கவலைப்படக்கிறதை விட்டிட்டினமக்கா” என்றான் அன்டன். திடீரென அப்பகுதியில் இருவரும் ரயினிங் என்று போனதும் உடனே அவர்களின் அம்மாமார் இருவரும் அந்த வீட்டுக்கே ஓடி வந்தார்கள். கனகன் இருப்பதைப் பார்த்துவிட்டு “தம்பி உனக்குத்ரியாமல் இருக்காது. எங்கே தம்பி போயிருக்கிறார்கள்” என்று தவித்துக் கேட்டது அவர்க்கு ஞாபகம் வந்தது. பிறகு கனகனே தபால் காரனாக அவர்க்குக் கிடையில் வலேசை பார்த்தான். ஒன்றரை மாதம் கழிய இருவரும் திரும்பி வந்தார்கள். லிங்கன் மற்றும் பலர் அப்பகுதிக்கு பரிச்சயமானார்கள்.

“யாரடா வரப் போகிறான். வறே ஊரைச் சேர்ந்தவனா?” என்று நக்கலாக அவன் கேட்டான்.

“லிங்கன் ரை சொந்தக்காரப் பெடியனடா” என்று அன்டன் சொல்ல நகுலன் சிரித்தான். ‘அதிலே ஒன்றும் ஆச்சரியமில்லையே’ என்ற கனகன்க்கு அவர்கள் ஏதோ ஒன்றை மறக்கிறார்கள் போலப் பட்டது.

லிங்கனும் நரனும் அன்டனையும் நகுலனையும் துடி வாசிக்கசாலகைக்கு வந்தார்கள். இருவரின் சகைக்கிள் பாரிலும் ஆளுக்காள் ஏறினர். லிங்கன் கையில் வதைத்திருந்த புத்தகக் கட்டை அன்டன் வாங்கிக் கொண்டான்.

“அதிரடி நடவடிககை ஏதுமா? கனகன் கண்ணைச் சிமிட்டிக் கொண்டு கேட்டான்.

சகைக்கிள்கள் விரைந்தன.

சந்தியில் அவர்க்குடன் இன்னும் பலர் சேர்ந்து கொண்டார்கள். தறெகுப்பக் கமாகவிரும்பு ஒழுங்குகையில் இறங்கி விரைந்த அந்தப் பட்டாளம் பட்டிக் கிடந்த ஒரு பழயை வீட்டை அடரைத்தது. நிறு வரூடங்களகை கடந்துவிட்டிருக்கிற மிப்பின் அடயைாளங்கள் வீட்டில் காணப்பட்டன. பிச்சு கழன்று உப்பு சிறிது பித்த சுவர். சுண்ணாம்புக் கல் அதிகமாகப் பாவிக்கப்பட்டது கட்டப்பட்ட உறுதியான பழயை வீடும்.

அவ்வீட்டை நரனே திரிந்திருந்தான். முன்னாலுள்ள பாதை. அயலிலுள்ள இரண்டொரு வீட்டகைக் கடந்தால் கரயைநாடியே போகிறது. பனமை மரங்களும் நலெல் வயல்களும்

இராமரூங்கிலும் கணிசமாக இருந்தன. நரணே. அன் டன் , குமார் மடி வரூம் பக்கத் திலிருந்து வீ ட்டுப் பக்கம் நடந்தார்கள் . அவ் வீ ட்டுக்காரர் “யார் தம்பி நரணோ வா. வா” என வரவற்றார் . அவன் அவருக்கு துரத்து உறவா. அவனைப் பற்றி முன்னமே திரிந்து வதைத் திருந்தார் .

“பழைய வீ ட்டை எடுக்கிறோம் . அதன் திறப்பை தரமுடியுமா?” என்று அவன் கட்டான் .

“குறை நினகைக் கவணே டாம் தம்பி அவயள் கொழும்பிலிருந்து வரவிரூக்கினம்” தர மாட்டனே என பதை நாசுக்காக திரிவித்தார் . “அவயள் வரகே கை எழும்பி விடும் . நீ ங்க பயப்படத் தவேயில்லை. வீ ட்டைப் பொறுத்தவரை சதேம் ஏற்படாது. தாங்கோ” என்று நரணே சிறிது நக்கல் தொனிக்க கட்டான் . அவர் மசிவதாகத் திரியவில்லை. தட்டிக் கழிக்கவே அவர் முயன்றார் “உனக்குத் திரியாதா? தரக்கூடியதாக இருந்தால் தராமல் இருப்பனோ?” தொடர்ந்தும் முரண்டு பிடிக்க நரணே அன் டனை ‘லிங்கனைக் கட்டி வா’ என்று சொல்லி அனுப்பினான் .

அவர்கள் வீ ட்டை திறந்து விட்டிருந்தார்கள் . ‘எங்கே நரணே’ என்று லிங்கன் கட்டான் . நிலமையைச் சொன்னான் . “திரிஞ்சுவையளா, அப்படியென்றால் வறே ஆளா அனுப்பியிருக்கலாம் . சரி வா. நீ ங்க வீ ட்டை ஒதுக்கி துப்புரவாக்கங்கள் . கவனம் . சாமான்களை ஒரு அறையில் போட்டு பட்டி விடும் . கண்பிப்பாய் அதிலை ஜாக் கிரதையாயிருங்கள் ” என்று சொல்லிவிட்டு வந்தான் .

“நரணே நீ போ” என்று அனுப்பி விட்டு வீ ட்டுக்காரனுடன் கதைத்தான் .

“எங்கட தோழர்கள் தங்கி போறதுக்கு வீ ட்டு தவேப்படுகிறது. சும்மா பட்டிக் கிடக்கிற வீ ட்டு என்று எங்களுக்கு நல்லாய் திரியும் . திறப்பை தந்தீ ங்க என்றால் நன்றாயிருக்கும் ” என்று கட்டான் .

“அதில்லை தம்பி. அவயள் கொழும்பிலேயிருந்து வரவிரூக்கினம்” வீ ட்டுக்காரர் நரணுடன் கதைத்தது போல முயன்றார் . “பரவாயில்லை. நாங்க வீ ட்டை திறந்து விட்டோம் . நீ ங்க ஒருக்கா வந்து வீ ட்டு ஒதுக்கிறதை பார்த்தால் மட்டும் போதும் . உங்க பொறுப்பிலே இருக்கிறதாலையே கட்டே கிறோம் . எங்கயே இரூக்கிற வீ ட்டுக்காரர் ஒருவனையே உங்களையே கட்டால் நீ ங்கள் இயக்கம் மிரட்டி சாவியை வாங்கி விட்டது என்று சொல்லலாம் . உங்க பாதுகாப்புக்காகதான் . இனி உங்க இஷ்டம் .” லிங்கனின் முடிவான பசேசு அவரை கலக்கி விட்டது. பசோமல் திறப்பை எடுத்துக் கொடுத்தார் . அவர்களோட கட்ட வந்தார் . முக்கிய சாமான்களை தனியறையில் வைத்து பட்டிவிட்டு அந்த ரீம சாவியை நரணே அவரிடம் கொடுத்தான் .

“உங்களுக்கு பிரச்சனை வார போது எங்கட பெடியளிடம் கற்றுங்கள் . உடனே நடவடிக்கை எடுப்போம் . கொஞ்ச காலம் மட்டும் தவேப்படும் என நினகை கிறனே ” என்று லிங்கன் ஆதரவாக சொன்னான் . அவர் வீ ட்டிலேயிருந்து அவர்களுக்கு டீ வந்தது. நரணுக்காக சிய வதுபோல அனுப்பினார் .

“ஆள் பரவாயில்லை அன் டன் ” என்று லிங்கன் சொல்லிச் சிரித்தான் .

“டயே வீ ட்டு ஒன்று எடுத்துவிட்டோம்” என்று வந்த அன் டனைப் பார்த்து கனகன் சிரித்தான் . அவனுக்கு அந்த விசயம் திரிந்ததேயிருந்தது. “வா, அண்ணன் வீ ட்டு

போவம்" என்று கட்டிக் கொண்டு போனான். அங்கே பாபுவோடும் லதாவோடும் விளையாடும் ஆளபைப் பார்த்த போது இருவருக்கும் விசயம் விளங்கிவிட்டது.

"மன்னி, அடும்பிலே தண்ணி வதைத் திருந்தா ததே தண்ணி ஊத்துங்கோ" என்றான். "இண்டகைக்கு, சமயைல் மடிககை துளகைக் கிறதே" என்று கட்டான்.

"உங்க வீட்டை விட என்ன புதிதாய் இருக்கப் போகிறது தம்பி" என்றார். அண்ணன் கறிக் கு கொண்டு வாரபோது அவன் வீட்டயும் குடத்து அனுப்பி விடவான். அப்பன் கரையிலிருந்து மிச்சத்தை விற்றுவிட்டு வருவான். தண்ணியை எடுத்து அடும்பிலே வசைச் சவர். "தம்பி கொதிச்சதும் கப்பிடுறனே" என்றார். கனகன் அவர்களிடம் வந்தான்.

"திலகன், சரியான ஆளடா இவனை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தனும்" என்று நினசைச்சோம். நீ இங்க வந்து குட்டை உடசைச்சுவிட்டாய்" என்றான் நகுலன்.

"நீ பொடி போட்டு கததைத் போதே எனக்கு ஒரு சந்தகேம். ஆனால், நான் இவனை எதிர் பாரக் கவில்லை" என்றான் கனகன். கததைத் துக் கொண்டு இருக்கையில் மன்னி "கூரல் கொடுத்தார். "இதோ வாரோம் வாங்கடா எல்லோரும்" என்று சொல்லப்போய் ஆளுக காள் ததே தண்ணியை எடுத்து வந்தார்கள்.

அவ்விடத்தில் எல்லோருங்கும் ஆச்சரியம்தான். மன்னியிட தம்பிக் காரன் அப்பகுதிக்கு ஜி.எஸ்.ஆக நியமிக் கப்பட்டிருக்கிறான் என்றால்.? பொதுவாக பலர் வரவற்றே போதும் மூருகசேனபைப் பொறுத்தவரையில் பற்றற்ற நிலையில் இருந்தான்.

கல்யாணம் கட்டிய போது, மனிசியை திரும்பிப் பாராது இருந்தவையள். அதுவே வீட்டிலே பிரச்சனையாகி தினமும் சண்டையாய் வளர்ந்தது. ஏததே எல்லாம் நடந்த பிறகு அவன் அவையள் வீட்டை ஏறி கட்டைக் காக மட்டும் முதல் தடவையாக படியறே வந்தவன் 'எப்ப இவன் இயக்கத்திற்குப் போனான்? தங்கிறதற்கு சனம் இருக்கிறது. உவனுக்கு படகு ஓட்டம் பற்றி எல்லாம் என்ன தெரியும்? ஆனால் என்னத்தகை கதகைக் கமுடியும்? அவள் சந்தோசமாயிருக்கிறாள் என்பதால் ஒன்றும் பசோமல் இருந்தான்.

தம்பி முதலே இவர்களோடு சரேந்தவன். திலகனுக்கு படகு ஓட்டம் பற்றி தெரியாத போதும், "மலேட்டம் சொன்னதைக் கட்டைப் பிடித்தான். படகுச் சொந்தக் காரனையும் அவுட்போட் மோட்டார் கொண்டு வந்தவனையும் ஓட்டிகளாக அனுமதித்தான். இரண்டிற்கும் ஒருத்தனே உரித்தவனாய் இருந்ததால் அவன் மற்றவனை தெரிவிய செய்யலாம் அவ்விடத்திற்குப் பரிசு சயமானவர்களை போடாத போது, படகுக்கு சதோரம் கட்டிடுதலாக ஏற்பட்டன. ஆழமற்ற கடலாததால் ஓடி ஓடி அழமான பாதை கண்டு ஓடவணேட்டும்.

இல்லாது போகிறபோது படகு தரை தட்டி அதன் சீ மெந்து ஏர் உடைய நரேந்தது. கல் பகுதியில் ஏறுகிறபோது பக்கப் பகுதியில் ஓட்டைகள் ஏற்பட்டன. அடிக் கடிப்பைர் லயேர் வதைத் து ஓட்டுற சிலைவுகள் ஏற்பட்டன. அதனால் அனுபவமிக் க பட்டியளையும் சரேத்து படகுச் சவேயை நடுத்த வணேட்டியிருந்தது.

ஒருநாள் சம்பளமாக அவன் ஓட்டிக் கு 75 ரூபா கொடுத்தான். இருவருக்கும் 150. வள்ள

ஓட்டம் சீ ராக, நடபெற்றது.

அனட்டனும நகுலனும் அவனுக்கு வலதுகரமாக நின்றார்கள். ஒரு அவுட்போட் எஞ்சின அன்று பழுதுபடவே, அவர்கள் வலுவாகக் கஷ்டப்பட்டு விட்டார்கள். காரைநகரைச் சேர்ந்த படகுக்காரன் மட்டுமே ஓட்டினான்.

அனடன் அணியத்தில் இருந்து பாதை காட்ட நகுலன் காசைச் சேர்த்தான். அந்தப் பிரச்சினையைக் கதகைக் திலகன் ஏ.ஜி.ஏ.யிடம் போயிருந்தான். கரப்பக்கம் வரும் விங்கனிடம் சேர்ந்த பணத்தகை கொடுக்க சொல்லி வதைத்தான். ஓட்டியின் சம்பளம், சாப்பாட்டுச் சலவு போக மீ தியகை கொடுத்துவிட்டு கனகனிடம் வந்தார்கள்.

“வந்திட்டாங்கள் வட்டிப்பொழுதகைக் கழிக்க” அவனது அப்பரின் வழமகைக்கு மாறானப் பசேச்சு இருவருக்கும் ஒருமாதிரியாக இருந்தது. இயக்கம் என தாம் சீ ரழிவது போலப்பட்டது. இவர்களால் எங்களபைப் புரிந்துகொள்ள முடியாதா? களபைப் புவறே அவர்களபை மட்ட அவுட்டாக கியது. இன்னும், எத்தனகை பெடியள்கள் எல்லாம் ஏன் சீ ரழிகிறார்கள்? சிந்திக்கவே மாட்டார்கள்?

இயக்கம், இவர்களபைப் பிபித்து அபிச்சதுக்காக பழகிய முகங்களயே முறிக்கிறார்கள். புரிந்தது. இனிக் கனகனிடமும் முன்னகை மாதிரி வரமுடியாதோ? என சிந்தனகை தலகையகை அழுத்தியது. “அப்ப, நாங்கள் போயிட்டி வாறம்” வந்த ககையோடு கிளம் பினார்கள்.

“நில்லுங்கடா தம்பி. அது தண்ணி குடிச்சுவிட்டு விவரம் இல்லாமல் உள்ளும்.” அம்மா அவர்களகை மறித்தார். அதில் இழறந்த வாஞ்சகையகை மீற முடியாமல் உள்ளகை வந்தார்கள்.

‘உழகைக் காமல் வீட்டில் இருப்பதாலே அப்பன் இப்பகிக் கதகைக் கிறான்’ எனக் கனகன் நினகைத்தான். நடுக இப்படியகை இருக்கிறதும். நல்லதகைப் படவில்லை. அண்ணன் அப்பனோடு தழிலுக் குப்ப போவதால் அவனுக் குப் புதிதாக யாரயும் தரிந்ததாக வணும். “டயே உங்களக் குத் தரிந்து தழிலுக் குப் கடே கிறவர் யாராவது இருக்கினமாடா” என்று கடேடான்.

‘வள்ளம்’ ஒன்றகை அவிழக்கப்போவதாக சொல்லித் தரிந்த சிலெண்ணகையின் ஞாபகம் அனட்டனுக் கு வந்தது. அவர் முந்தி மித்தியப்பு வோடு தழில் பார்த்தவர். அப்புவின் பரேன் வளரந்து விடவகை தழிலுக் குள் இழுக்க விரும்பினார். அதகை அப்பு சிலென்கு தரியப்படுத்தினார்.

அவர் நவாலி பக்கத்தில் சிறிய வள்ளத்திற்கும் வலகைக் குப் பசிக் கொண்டிருக்கிறார். உதவிக் கு அனட்டனகைக் கட்டிரும்பார்.

“டயே எல்லாம் வலெல்லாமடா” என்றான் உற்சாகத்துடன்.

வன்னுத்தான் விட்டிருக்கிறான்.

சிலென்கும் வள்ளத்தகை அவிழ்த்து விட்டிருந்தான். கனகனின் அப்பாவில் அவனுக் கு நிரம்ப மரியாதகை இருந்தது. அனடன் கட்ட போது உடனகையே சேர்த்துக் கொண்டான்.

கனகனகை வலபைப் பொத்தல்களகை தகைக் க்ச சொல்லி விட்டு சிலென்கு காய் வட்டிக்

கொண்டுகள் ளடிக் கப் பபோயிருந்தான் . தபுன் தலவைதிதியை நொந்தபதி தனியக் கிடந்து பபோராடிக் கொண்டிருந்த பபோது திலகன் அண்ணி வீ ட்டுப் பக் கம் இரூந்து வரூவது தரிந்தது.பட் லையைதை திறந்து கொண்டுவந்த அவன் “டயே அன் டனகை கண்டனியா?” என்று விசாரித்தான் .

அன் டனடோடயகே கனகனும் ஓரயேபியாய் வீ ட்டிலயேயிருந்து வளெிக் கிட்டு வந்தவன் “ஓரே அலசை சலப்பா?”இப்படி ஏத்தேதோ வளவளத்துவிட்டது, கனகன் சலெல் லனின் ரை வளவூக் குள் ள நுழையை அவன் காமப் பிற்கு விடபெற்றுப் பபோயிருந்தான் .

“ஓ, இண்டகைக் கு வளெள்ளை மடோட்டார் , திருத்த வாரன் ” என்றவன் , “மறந்துப்போனன் ” எனச் சொன்னவன் “எப்படி உன் ரை தொழில் பபோகிறது?” என்று கட்டே டான் . “உந்த ஓட்டை வலயைலும் சின் ன வள எத்திலும் என்னத்தை பெரிதாய் எதிர் பாரக் க முடியும்”?எனபு” என்று கனகன் பகடியாகப் பதில் அளித்தான் .

தனது மனதில் இரூந்து குமுறலயையும் சொன்னான் .“நீ ங்களும் கடசைலவே முட்டாளாய் தானே இரூக்கிறீ ர்கள் ?”என்றான் .“நீ சொலறது புரியிறது கனகா. நீ ங்கபு வள எம் ஓடக் கதே இந்த ஏர் உடயைறதும் ,பக் கப் பாட்டிலவே ஓட்டை விழுகிறது இல் லை. உங்களூடயை கடல் . உங்கள் ஓவ்வொரூவரூக் கும் பாதை தளெிவாகத் தரியும் . தவிர மர வள எத்தில் பாதூகாப்பு கபுடப்தான் . எங்களிற் கு ஏற்புற பபைர் கிளாஸ் இழகைள் ஓட்டூறதும் ,திருத்தூறதுமானபு... வீ ண் சலெவூக் குத் துப்பரவாகபு இல் லை. இந்த சிறிலங் கா அரசு அரசாங் கம் நடத்தூவது பபோல. மாகாணவரசு இரூக் கிறது. நகரசபகைள் இரூக் கின்றன. எதற்கு இந்த ஜி.எ, எ.ஜி.எ ,ஜி.எ என்கிற ஏஜென் ட் அமபை புகள் . ஓரூ தொகபைப் பரே கள் அதில் இரூக் க மாட்டினமா? எல்லாரூக் கும் அரச பபிகளூடன் கபுடியபு சம்பளம் . அந்த பணத்தில முதல் தரமாக பாலங்கள் ,வீ திகள் எல்லாம் அமகை கலாமடே. இந்த மக் கட் தொகயைகை கொண்டு தீ வின் முக் கிய பொரூளாதாரத் தூறகைளான விவசாயத் திலும் ,மீ ண் பிடியிலும் ஈடூபட வதைத்து.. வளப்பதைத் தை அதிகரித் திரூக் கலாம் . எம் மபைப் பபோல உங்களூக் கு கிடகைக் க வணே டிய பணத் தபைப் பறித்து ,நாமாவது சூக் கப்புகிறோமா ?என்றால் அதுவூமில் லை. தவிர ,எங்கயைங் கோ இரூந்து லெல் லாம் பபைர் கிளாஸ் பகூ வதைத் திரூப்பவர்கள் ட் ராக்டரில் கட் பிக் கொண்டுவாரர்கள் . உறவூக் காரப் பபெயன் ஓரூத்தனயூம் கபுட்டி வரூகிறார்கள் . தொழில் இல் லாத நிலமை. அவர்களிற்கு இங்கிருக் கிற பபெயன் சரே ந்து பயணித் து ஓரூ நாள் 'பாதயை' காட்டி புரிய வதைத் தாலும் அவர்களால் சரிவர பபித்தூக் கொள்ள முடியிறதில் லை. திரூத்தச் சலெவூக் குள் என விரயமாக இறதைத் தூக் கொண்டிருக் கிறோம் . வகைக் கோல் பட்டடை நாயக் குள் பபோலபு , அதே ஊதாரித் தனம் தான் “என்றான் திலகன் .

கனகன் அசந்து பபோனான் !

“எங்களூடயைப் பபோக் குவரத்துச் சவேவை நட் டமாக ஓடூகிறதால் அங்கால அமபைப் பிடமடே கொடூத்து ஓன்றாக ஓடூகிறது நல் லது என்று தீ ர் மானிக் கப் பட்டிருக் கிறது. இங்கால காமப் பை எடூத்து விட்டால் காமப் சலெவூ இல் லை தானே .அதனால் சலெவூ குறயைப் பபோகிறது.” இரூவரூம் கதைத் தூக் கொண்டிருக் க மாலமை மங்கியது. சலெல் லனின் இரூபுதல் விகளான கமலமும் , சலெல் வமணியும் சரே வந்தார்கள் . அவ் விடத்தில் உள்ளவர்களபைப் பபோல் சூமாரான அழகூப் பெற்றவர்கள் . அவர்களபைப் பாரத் தூவிட்டூ திலகன் “பரவாயில் லயைடே, உனக் கு பபோழூது நல் லாயப் பபோகும் ” என கண்ணசை் சிமிட்டியபபி பகடியாகச் சொன்னான் .

தாய்க்காரி இருவருக்கும் தனீ ர் போட்டு மணி மலமாக அனுப்பினாள் .

அவனை பொதுவாக அவ்விடத்தில் எல்லாருக்கும் தரீயும் . எனவே அவனைக் குறிப்பாகப் பார்த்து மூலுவலித்தாள் . அவள் பார்வையில் வேறு சாதிப் பெயன் என்ற ஆச்சரியமும் இயக்கத்தில் சீ ரழியிறவன் என்ற அனுதாபமும் கலந்து இருந்தன . சலெல்லன் வரவே விடபெற எழும்பினான் . “எப்படியிருக்கிறாய் ?” என விசாரித்தவர் “தம்பி, கருவாடு இருக்கிறது; காமப்பில் சமசைச்சுச் சாப்பிடுங்கள்” என்றார் .

உள் பக்கம் திரும்பி “எபியே, புள்ள கருவாடு கொஞ்சம் பையில் போட்டு தம்பிட்ட குடு” என கரல் கொடுத்தார் . அன் டனும் நகுலனும் அவனை மதிப்பதால் உதவி செய்ய நினதை தார்போலும் .

காமப்பிலே, ஆறு ஏழ்பரோவது இரவில் தங்குவது வழக்கம் . ஒருதடவை அன் டனோடு போன கனகன் அங்கே கருவாட்டுக் குழம்புடன் சோற்றை ஒரு கை பார்த்திருந்தான் . யாருடைய கைவண்ணமோ ருசியாக இருந்தது . அங்கேயே திலகன் அதிகமாய் தங்கிறவன் . சமயங்களில் மன்னி வீ ட்டு விராந்தையில் பாயை விரித்து படுத்திருப்பான் . காற்று நரேங்களில் கனகனோடு இருந்து விட்டு அவன் வீ ட்டு மணலில் படுக்கை விரித்து விடுவான் .

அன் டன் நகுலனைப்போல் இப்ப திலகனையும் அவனோடு காணக் கபியதாக இருந்தது . சலெல்லன் வீ ட்டுக்கு அண்ணியும் அடிக் கடி தம்பியதைத் தேடி வந்து அவனை விசாரிப்பார் .

இந்த திலகன் எப்படி இயக்கத்திற்குப் போனான் என்றது கனகனுக்கு ஆச்சரியமாகவே இருந்தது . அதோடு அண்ணிக் கு ஏற்பட்ட அந்த சம்பவம்? அண்ணி பாவம்!, அது அவன் மனதையும் உலுக்கிக் கொண்டே இருக்கிறது..

[தொடரும்]

balamuraly@sympatico.ca